

Jo t'estimo.

Peritatge, interès de demora, sancions, ... mots antinaturals que giren contínuament al meu cap, i que de vegades no em deixen dormir.

Però t'estimo.

Barallant-me, sovint, amb advocats **cocodrils** que oloren sang, i que s'anuncien a les xarxes com gurus d'un nou temps que ja començo a mirar amb perspectiva.

T'estimo, sense **retracte**.

Ets **eixida**, i també pany de planys sobre les espatlles, vestit d'un congost profund, com l'ànima carbonitzada del sense escrúpols, **recàrrec** sense descans sobre els nostres pensaments.

I malgrat tot això i potser per tot això, també t'estimo.